

Sygn. akt **II C 232/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Renata Kopala

Protokolant: Jolanta Bober

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2017r. w R.

sprawy z powództwa **OMEGA Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **A. S. (S.)**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia:

Sygn. akt II C 232/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wnosił o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 86713,11 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (sprecyzowany pozew –k. 19) wraz z kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego w wysokość 14400 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa 17 zł (k. 17 verte).

Swoje roszczenie powód opierał na umowie przelewu wierzytelności dokonanej między pierwotnym wierzycielem pozwanego z (...) Bank SA. Wskazał, że pozwany nie wywiązał się z łączącej go z bankiem umowy kredytowej postawionej w stan wymagalności. Wierzytelności banku wobec pozwanego zostały scedowane na powoda w związku z czym powód dochodzi od pozwanego: następujących kwot:

- 50.139,68 zł z tytułu kapitału,
- 7. 435, 18 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania;
- 29.138,25 zł skapitalizowanych odsetek za opóźnienie od dnia następnego po rozwiązaniu umowy do dnia poprzedzającego złożenie pozwu (z ograniczeniem ich wysokości do odsetek maksymalnych).

Powód wskazał, że roszczenie stało się wymagalne z dniem 16 marca 2012 roku. (k. 20) przyznał że zaciągnął kredyt, wskazał, że ma kłopoty finansowe, twierdził, że spłacał jakieś kredyty i że dalej komornik dokonuje potrąceń z jego emerytury ale nie potrafił wskazać z jakiego tytułu. Przyznał, że posiada jeszcze zadłużenia z innych umów (k. 72). Wnosił o oddalenie powództwa z uwagi na przedawnienie roszczenia. Podniósł, że zgodnie z art. 118 kc świadczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej ulegają przedawnieniu po upływie trzech lat. Według niego

termin ten winien być liczony od wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a pozew mający na celu odzyskanie roszczenia wpłynął po upływie tego terminu (k. 75).

Powód zaprzeczył by doszło do przedawnienia roszczenia wskazując na wielokrotne przerwanie biegu przedawnienia. Podkreślił, że 05 lipca 2013 roku został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny, 18 sierpnia 2013 Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności, a złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bte przerywa bieg przedawnienia zarówno wobec banku jak i następcy prawnego jakim jest powód. Na powoda bowiem wraz z wierzytelnością w myśl art. 509§2 kc przechodzą wszelkie prawa związane z wierzytelnością.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. S. w dniu 24 kwietnia 2009 roku zawarł z (...) Bank SA, a umowę konsolidacyjnego kredyt gotówkowego o nr (...), na mocy której bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 50.116 zł na warunkach wskazanych w umowie aneksem z dnia 20 grudnia 2010 roku (po wniosku pozwanego o restrukturyzację zadłużenia) kwotę kredytu zmniejszono do 45.699,52 zł. W dniu 28 czerwca 2011 roku po kolejnym wniosku o restrukturyzację dokonano aneksem zmiany w umowie kredytowej wskazując, że kwota kredytu wynosi 50.139,68 zł

Dowód: umowa kredytowa –k. 37-424, dyspozycja uruchomienia kredytu –k. 45, aneks do umowy –k. 46- 48, wniosek pozwanego o restrukturyzację zadłużenia z dnia 29 grudnia 2010 –k./48-50., aneks do umowy z 28 czerwca 2011 – k. 52-53, wniosek o restrukturyzacji –k. 54-55,

W dniu 02 lutego 2002 roku (...) Bank SA oświadczył, że wypowiada umowę kredytu przy czym w aktach sprawy brak dowodu doręczenia tego wypowiedzenia pozwanemu. Powód oświadczył, że kredyt został postawiony w stan wymagalności w dniu 16 marca 2012 roku. Taka data wymagalności widnieje również w bte.

Dowód: wypowiedzenie kredytu –k. 57

W dniu 05 lipca 2013 roku (...) Bank SA wystawił bankowy tytuł egzekucyjny , któremu postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 roku w sprawie I Co 1723/13 Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim nadał klauzulę wykonalności. W oparciu o ten tytuł wykonawczy Bank prowadził egzekucję komorniczą prowadzoną przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim pod sygnaturą II Km 889/14, w której wyegzekwowano kwotę 3041,60 zł a zakończoną na podstawie art. 825pkt1 kpc w dniu 04 luty 2014roku.

Dowód: kserokopia bte –k. 58, odpis postanowienia wraz z adnotacją komornika o prowadzonej egzekucji –k. 59-60

Umową z dnia 19 grudnia 2014 roku dokonano przelewu wierzytelności banku wobec pozwanego na powoda wskazując ogólne zadłużenie na kwotę 83.338,65 zł .

Dowód: umowa cesji nr (...) -k. 31-36 , wykaz wierzytelności –k. 22

Dnia 30 grudnia 2014 roku wysłano do pozwanego zawiadomienie o cesji wierzytelności z wezwaniem do zapłaty, a w dniu 17 grudnia 2015 roku – kolejne wezwanie do zapłaty należności.

Dowód: informacja o cesji –k. 61, wezwanie do zapłaty –k. 62.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów. Pozwany nie negocjował okoliczności zawarcia umowy kredytu ani faktu, że nie dokonywał terminowej spłaty kredytu. Nie potrafił wskazać w jakiej wysokości istnieje zadłużenie i jakie kwoty wyegzekwowano od niego. Tą okoliczność Sąd ustalił na podstawie informacji komornika uczynionej na tytule wykonawczym .

Sąd zważył .

Bezspornym jest, że :

- pozwanego łączyła umowa kredytowa z cedentem,
- istniało zadłużenie pozwanego uzasadniające wypowiedzenie umowy kredytowej;
- datą wymagalności całego kredytu jest dzień 16 marca 2012 roku;
- 05 lipca 2013 wystawiono bte, postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 nadano bte klauzulę wykonalności;
- egzekucja komornicza była prowadzona w oparciu o wyżej wskazany tytuł wykonawczy
- umową z 19 grudnia 2014 dokonano cesji wierzytelności na rzecz podmiotu niebędącego bankiem.

Powyższe okoliczności pozwalają przyjąć, że zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego jest skuteczny, a roszczenie jako przedawnione nie może być dochodzone. Wbrew stanowisku powoda nie może on powoływać się na przerwę w biegu przedawnienia wskazując na działania podjęte przez cedenta w celu egzekucji roszczenia.

Poprzednik prawny powoda korzystał jako bank z możliwości wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i w oparciu o nadaniu temu tytułowi klauzuli wykonalności, z możliwości prowadzenia egzekucji komorniczej. Nabywca wierzytelności, fundusz sekurytyzacyjny, nie będący bankiem musi w celu dochodzenia roszczenia uzyskać nowy tytuł wykonawczy w postępowaniu sądowym, a więc nie może powołać się na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego i wnioskiem o wszczęcie na jego podstawie postępowania egzekucyjnego. Nie może również w niniejszej sprawie powoływać się na określoną w art. 509 §2 kc zasadę, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa bowiem nie mogły na niego przejść uprawnienia związane z możliwością dochodzenia egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego to z uwagi na specyficzne uprawnienia banku co do wystawiania bte.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności. Nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne.

Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności. Nie jest wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Przerwa biegu przedawnienia na która powołuje się powód została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia. Według powoda (nabywcy tej wierzytelności) miałyby służyć do jej dochodzenia w sytuacji gdy nie jest on bankiem i nie mógł korzystać z uprawnień wcześniej przysługującym wyłącznie bankom

na podstawie przepisów Prawa Bankowego, które dawały bankom uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i po nadaniu klauzuli wykonalności wszczęcia na ich podstawie postępowania egzekucyjnego (obecnie już nieaktualnych).

Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem na taką przerwę w biegu przedawnienia powoływać się nie może.

Jednolite stanowisko w tej mierze zajął Sąd Najwyższy w uchwale w składzie 3 sędziów z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie III CZP 103/14 wskazując ,że: „Umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji.” Oraz w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 roku w sprawie sygn. akt III CZP 29/16, z której wynika, że „nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).”

Mając powyższe na uwadze należało przyjąć, że skoro roszczenie powoda (wcześniej banku) stało się wymagalne- zgodnie z oświadczeniem powoda- z dniem 16 marca 2012 roku (po jej wypowiedzeniu z dnia 02 lutego 2012) to do dnia złożenia pozwu - 14 kwietnia 2016 roku upłynął okres trzech lat wynikający z art. 118 kc i roszczenie jest przedawnione. Z tego względu powództwo musiało zostać oddalone.

Sędzia: